

handlede Tilfælde eller ikke, og det er sandsynligt, at alt Fornødent da meget let vil kunne ordnes ved en simpel Aftale, uden at Loven behøver at træde til med en, som det forekommer mig, saa haard Bestemmelse for Lyendet.

Lange: Ja, da jeg agter at stemme for Undringsforslaget, kan jeg ikke negte, at jeg ikke finder det at være nogen haard Bestemmelse for Lyendet; at 6 Mill. kunde være en noget vel lang Afstand, vil jeg villig indrømme; derimod vil vist ingen Huusbond negte sit Lyende at gaae 3 Mill., naar det ønskes at gaae hjem, om der ogsaa skulde medgaae en Dag, for at udrette de Forretninger, det kunde ønske, og det vilde meget ofte genere Huusbonden, især i Nærheden af Kjøbenhavn, hvor det er almindeligt, at Huusbonden flytter 1½ eller 1½ Mill., om denne Ret at modtage Lyendet skulde være ham affaaen. Jeg kunde kun tænke mig 3 Mill. at være for meget, naar det f. Ex. var fra en af Smaaøerne over til en anden, at Huusbonden flyttede; men ellers anseer jeg det under ingen Omstændigheder for at være for meget eller for haardt for Lyendet at gaae ind derpaa.

Umsgaard: Jeg skulde blot tillade mig at henvende Udvælgets Opmærksomhed paa, om det ikke er indløbet en Incorrecetheed ved den 42de Afstemningspost, sammenlignet med den 47de. I den 42de er der nemlig foreslaaet, at § 16 skulde begynde med: „Huusbonden kan af følgende Grunde negte at modtage et fæstet Lyende, medmindre han allerede ved Antagelsen har kjendt Grunden“, og der er blandt disse under Nr. 5 i det 47de Afstemningspunct anført: „naar det ved sin Antagelse har skuffet Huusbonden med falsk Vidnesbyrd“. Nu kan jeg ikke antage, at det er Meningen, at han skulde have kjendt dette i Forveien, for at kunne negte at modtage Lyendet. Det er jo ikke af nogen stor Betydning, og vil, hvis det befindes rigtigt, hvad jeg her har anført, kunne rettes til 3die Behandling.

Ryholm: Jeg skal, idet jeg i alt Væsentligt kan henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt, tillade mig angaaende det Undringsforslag, der er stillet af den ærede 2den Landstingsmand for 6te Kreds (Bardenfleth), at bemærke, at Udvælget ikke har troet at kunne gaae ind paa dette Forslag, men at burde holde fast ved sit eget angaaende Distancen af een Mill., da man finder, at Bestemmelsen i hiint Forslag vilde være altfor haard for Lyendet, i Besynderlighed naar man lægger Mærke til den Omstændighed, at efter denne Paragraph skal Lyendet endog være forpligtet til at flytte med Huusbonden, hvis Flytningen skeer, for Lyendet er gaaet i Tjenesten, men efter at være fæstet; thi at Huusbonden, hvis han f. Ex. bliver befordret fra et Embede paa Landet til Kjøbenhavn, i en Afstand af 3 Mile, skulde kunne tvinge Lyendet, førend det er kommet i Tjenesten, til at flytte med sig, forekommer mig virkelig at ville indeholde noget meget Haardt. Vel har en æret Landstingsmand fra Falster (Lange) udtalt, at han meente, at den retsfindige Huusbonde vilde i Reglen ikke nægte Lyendet at gaae hjem; jeg vil ogsaa haabe, at den største Deel af Huusbonderne hører til denne Klasse; men jeg troer ingenlunde, at det er tilstrækkeligt for det fattige Lyende at faae Lov til at gaae hjem; thi en Reise frem og tilbage paa 3 Mill. er 6 Mill., og det er en meget bekostelig og besværlig Reise for det fattige Lyende. Det er desuden bemærket, at, naar det indskrænkes til een Mill., kan det foraarsage Ubhageligheder, navnlig for Beboerne i Kjøbenhavn, naar de om Sommeren flytte ud paa deres Landsteder. Men, naar Loven skal gjælde for hele Landet, kan man ikke optage specielle Bestemmelser om Undtagelser for dette særegne Forhold. De Herkaber, der bestude sig i saadanne Forhold og foretage Flytning, maae da see ved Dverenskomst at komme tilrette med deres Lyende.